

saa lader sig udføre i Praksis — ja, i saa Henseende maa man have den Tillid til Ministeriet, at det finder Former og Veje for en god Administration af den Bevilling, der saaledes stilles til Raadighed. Og maa jeg, til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) sige, at naar han fremhævede, at hidtil har der været anvendt 45,000 Kr. + de 16,000 til Svineavlsforeningerne, og nu gaa vi ned her til 25,000 Kr., saa behøver jeg ikke; men jeg tillader mig alligevel, at gøre opmærksom paa, at 25,000 her betyde 50,000, saa Nedsættelsen i Henseende til den effektive Støtte for Svineavlsagen er ikke saa stor, som det ærede Medlem søgte at paa vise, og som han beklagede. Ligeledes har man beklaget Lempelserne overfor Kvægavlsforeningerne. Ogsaa der vil jeg gøre en ganske enkelt Bemærkning. Man vil jo sikkert have lagt Mærke til, at jeg oprindelig havde foreslaaet, at Betingelsen for Tilskud til Kvægavlsforeningsdyret maatte være den, at de $\frac{2}{3}$ af Medlemmernes Køer vare under den her omhandlede Kontrol. Jeg havde selv Indtryk af, at dette Forslag gik videre, end det var muligt at fastholde, og det viste sig ogsaa ved Forhandlingerne i Folketinget, at der udtaltes stærke Betænkeligheder overfor en Bestemmelse af denne Natur. Og sikkert er det ogsaa, at var denne Bestemmelse bleven bibeholdt i sin Renhed, vilde de fleste Kvægavlsforeninger eller mange i hvert Fald straks være færdige og ophøre med at eksistere og virke, og det kan jo ikke være Meningen. Her er nu foreslaaet en saadan Lempelse, som gør det muligt for Kvægavlsforeningerne at bestaa, men med et meget mindre Tilskud, end de nu have. Nu have de gennemsnitlig 150 Kr.; fremtidig bliver Tilskuddet 80 Kr. uden Fordring paa Kontrol, og saa faar Foreningerne Præmie, om man vil kalde det saa, for at lade Køerne være under Kontrol paa den Maade, som det her nærmere omhandles. Om Tredeling er for vidtløftigt fremfor en Tvedeling af Tilskuddet, kunne vi jo ganske vist overveje, men naar jeg til Slut under Forhandlingerne i Folketinget har faaet det formet, som det nu er, var det ud fra den Betragtning, at man skulde sætte Fordningerne saa stærkt op som muligt samtidig med, at man ikke hindrede Adgangen til dog at faa Tilskud, saaledes at Foreningerne kunde bestaa i Fortsættelse af Forholdene, saaledes som de hidtil have været.

Ja, der var en Række andre Bemærkninger, der kunde være Anledning til at gøre; men, som sagt, jeg finder det rettest, at vi

drøfte dem i Udvalget. Og jeg skal til Slut henvende et Par Ord til det ærede 1ste Medlem for 16te Kreds (Vejstrup), som beklagede, at man af finansielle Grunde her maatte komme til at revidere Husdyrloven samtidig med, at man fra alle Sider, fra begge Tings Side og fra Ministerens Side, anerkendte, at den hidtidige Husdyrlov havde virket særdeles tilfredsstillende. Det ærede Medlem ræsonnerede saaledes, at naar den hidtidige Husdyrlov havde virket tilfredsstillende, burde man blive staaende ved denne Husdyrlov. Denne Betragtning er ikke saa logisk, som den ved første Øjekast kunde synes at være. Den Kendsgerning, at der ved Husdyrloven er fremhjulpet betydelige Fremskridt i de sidste 10 Aar, udelukker ikke, at Husdyrloven i og for sig trænger til Revision i Henseende til at skærpe de Betingelser, under hvilke Tilskud kan faas. Men samme Kendsgerning udelukker heller ikke, at en Del af de Tilskud, der hidtil ere ydede, kan undværes eller i alt Fald nedbringes. Jeg drister mig nemlig til at sige overfor den Betragtning, det ærede Medlem her har gjort gældende, og hvis Logik lige straks synes iøjnefaldende, men som dog ikke er holdbar, at den bedste Husdyrlov er den, som gør sig selv overflødig. Kunne vi komme dertil, at vi sige, naar vi give en ny Husdyrlov, ikke i denne Omgang, men i næste eller næstnæste Omgang: Naar denne Lov har virket i 10 Aar, saa behøve vi ingen Husdyrlov, thi da ville vi have naaet Fremskridtet i den Grad, at al Statsstøtte og ethvert Statsbidrag er overflødig var det det bedste. Jeg haaber, det ærede Medlem vil indrømme, at der er noget i denne Betragtning, og at der derfor ikke er saa stærk Grund til den Beklagedes af Nedsættelsen, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for.

I øvrigt maa jeg takke samtlige Gruppeordførere for deres ubetingede Tilslutning til Forslaget i dets Helhed og Almindelighed, og jeg haaber, at det maa lykkes gennem Forhandlingerne i Udvalget at komme overens om de Detailler, som ville være at drøfte og maaske gøre Ændring i; vi faa saa se, hvor langt og hvor vidt vi kunne komme i den Henseende. Jeg skal være rede til Forhandling om de forskellige Enkeltheder, men jeg betoner, at paa Hovedpunktet: Tilskuddet til Landboforeningernes Dyrskuer, tror jeg ikke, vi skulle sætte Kræfterne ind for at faa nogen Ændring deri. Det har været forsøgt i det andet Ting i Udvalget, og der har været en saadan Enighed om det Standpunkt, som har